

επιβάλλοντας τη διαγραφή εργαζομένης από πρόγραμμα κατάρτισης και, παράλληλα, παρέχοντας της τη δυνατότητα εγγραφής σε πρόγραμμα επόμενης περιόδου, επιδιώκει μεν την εξασφάλιση προσήκουσας εκπαίδευσης, πλην όμως στερεί από την εν λόγω εργαζομένη την ευκαιρία να καταλάβει συγχρόνως με τους επιτυχόντες στον ίδιο διαγωνισμό και μετέχοντες στο ίδιο πρόγραμμα άνδρες συναδέλφους της νέα θέση εργασίας και να λαμβάνει, ως εκ τούτου, τις αντίστοιχες αποδοχές;

- 3) Έχει το άρθρο 14, παράγραφος 2, της οδηγίας 2006/54/ΕΚ, κατά το οποίο δεν συνιστά διάκριση η διαφορετική μεταχείριση που βασίζεται σε σχετικά με το φύλο χαρακτηριστικά τα οποία αποτελούν αναγκαία προϋπόθεση για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, την έννοια ότι επιτρέπει στο κράτος μέλος να μεταθέσει χρονικώς την πρόσβαση στην εργασία εργαζομένης η οποία δεν μπόρεσε να λάβει πλήρη επαγγελματική κατάρτιση λόγω της αδειας μητρότητας;
- 4) Εάν γίνει δεκτό ότι, έστω και γενικώς, η περίπτωση που περιγράφεται με το τρίτο ερώτημα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 14, παράγραφος 2, πρέπει η εν λόγω διάταξη, σε συνδυασμό με τη γενική αρχή της αναλογικότητας, να ερμηνευθεί ως αποκλείουσα εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει τη διαγραφή από το πρόγραμμα κατάρτισης της εργαζομένης που απουσίασε από αυτό λόγω αδειας μητρότητας, αντί να εξασφαλίζει τη διοργάνωση παράλληλων προγραμμάτων αναπληρώσεως, για την κάλυψη των κενών που προκλήθηκαν στην εκπαίδευσή της, συμβιβάζοντας με τον τρόπο αυτόν τα δικαιώματα της εργαζομένης μητέρας με το δημόσιο συμφέρον, με το οργανωτικό και οικονομικό κόστος που συνεπάγεται, βεβαίως, μια τέτοια επιλογή;
- 5) Στην περίπτωση κατά την οποία ερμηνευθεί ως αποκλείουσα την προπεριγραφείσα εθνική ρύθμιση, περιλαμβάνει η οδηγία 2006/54/ΕΚ κανόνες αμέσου εφαρμογής εκ μέρους του εθνικού δικαστή;

(¹) Οδηγία 2006/54/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2006, για την εφαρμογή της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης (αναδιτύπωση) (ΕΕ L 204 σ. 23).

Αναίρεση που άσκησε στις 19 Δεκεμβρίου 2012 η Isdin SA κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου (τέταρτο τμήμα) της 9ης Οκτωβρίου 2012 στην υπόθεση T-366/11: Bial-Portela & Ca, SA κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

(Υπόθεση C-597/12 P)

(2013/C 86/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναιρεσείουσα: Isdin, SA (εκπρόσωποι: H. L. Mosback, Advocate, G. Marín Raigal, P. López Ronda, G. Macias Bonilla, abogados)

Αντίδικος στην αναιρετική διαδικασία: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), Bial-Portela & Ca, SA

Αιτήματα της αναιρεσείουσας

Η αναιρεσείουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να αναірσει την αναίρεσιβαλλόμενη απόφαση·
- να επικυρώσει την απόφαση της 6ης Απριλίου 2001 του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ με την οποία απορρίπτεται η ανακοπή στο σύνολο της·
- να καταδικάσει την Bial-Portela & Ca, SA στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε παραμόρφωση των αποδεικτικών στοιχείων από το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον αυτό έκρινε, στη σκέψη 34 της αναίρεσιβαλλόμενης απόφασης, ότι «το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι δεν υπάρχει φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων». Ωστόσο, το τμήμα προσφυγών δεν υπέπεσε σε πλάνη, όπως έκρινε το Γενικό Δικαστήριο, αποφαινόμενο ότι δεν υπήρχε φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων, αλλά, αντιθέτως, ανέλυσε σωστά τη φωνητική ομοιότητα μεταξύ των σημείων, και κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, παρά τις φωνητικές ομοιότητες μεταξύ των σημείων, η συνολική φωνητική εντύπωση των σημείων είναι διαφορετική. Η αναιρεσείουσα έχει τη γνώμη ότι το ανωτέρω συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών, το οποίο παραμόρφωσε το Γενικό Δικαστήριο, πρέπει να επικυρωθεί.

Επιπροσθέτως, η αναιρεσείουσα υποστηρίζει ότι υπήρξε παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών από το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον αυτό αποφάνθηκε, στη σκέψη 40 της αναίρεσιβαλλόμενης απόφασης, «ότι τα προϊόντα της κλάσεως 3 και ένα μεγάλο μέρος των προϊόντων της κλάσεως 5 [...] συνήθως διατίθενται στο εμπόριο εκτιθέμενα στις προθήκες των πολυκαταστημάτων και ως εκ τούτου επιλέγονται από τους πελάτες μετά από μια οπτική εξέταση της συσκευασίας τους». Αυτή η διαπίστωση επί των πραγματικών περιστατικών δεν υποστηρίχθηκε από κανένα αποδεικτικό στοιχείο και ως εκ τούτου παραμόρφωσε τα πραγματικά περιστατικά επί των οποίων έπρεπε να στηριχθεί η απόφαση. Επιπλέον, το γεγονός αυτό δεν προβλήθηκε από κανένα διάδικο, και ως εκ τούτου μπορούσε να ληφθεί υπόψη μόνον εάν ήταν παγκοίως γνωστό (και, δεδομένων των επιχειρημάτων που προβλήθηκαν για την υποστήριξη αυτού του ελάχιστου πειστικού γεγονότος, το να θεωρηθεί ως πειστικό ισοδυναμεί με παραμόρφωση των πραγματικών περιστατικών). Ως εκ τούτου, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως βάση για τη διαπίστωση της υπάρξεως κινδύνου συγχύσεως.

Η αναιρεσείουσα υποστηρίζει, επίσης, ότι παραβιάστηκε η αρχή της *audi alteram partem* (της εκατέρωθεν ακροάσεως) που κατοχυρώνεται στο άρθρο 76, παράγραφος 1, του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα (¹) (πρώην άρθρο 74, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94 (²)) και ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί την εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για το κοινοτικό σήμα και της σχετικής νομολογίας, κατά παράβαση του δικαίου της Ένωσης. Το Γενικό Δικαστήριο δεν προέβη σε συνολική εκτίμηση των επίμαχων σημάτων, λαμβανομένων υπόψη όλων των παραγόντων των σχετικών με τις περιστάσεις της υπό κρίση υπόθεσης.

(¹) Κανονισμός (ΕΚ) 207/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 για το κοινοτικό σήμα
ΕΕ L 78, σ. 1

(²) Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα
ΕΕ L 11, σ. 1